

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

בפני כב' השופט יהורם שקד

[Redacted]

התובעת:

נגד

[Redacted]

הנתבע:

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל בן יאיר

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

האם יש לשנות מחיובו של אב במזונות בנו הקטין, שנקבעו בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין, ואם כן, האם ממועד פסק הדין או ממועד אחר כלשהו?

א'- העובדות הצריכות לעניין:

1. התובעת והנתבע (להלן: האב והאם, ההורים - בהתאמה) הם בני זוג לשעבר אשר נישאו בשנת 1994 ולהם [Redacted] (להלן: הילד). עת היה הילד בן כחמישה חודשים, חתמו ההורים על הסכם גירושין המסדיר את ענייני הרכוש, מזונות ומשמורת הילד וב [Redacted] יתן לו תוקף של פסק דין (להלן: הסכם הגירושין, פסק הדין - בהתאמה). בסעיף 6(א) להסכם הגירושין התחייב האב לשאת במזונות הילד, במדורו ובכל הוצאותיו בסך של 1,300 ₪ לחודש עד הגיעו לגיל 18 שנים (שם, בסעיף 6(ה)). עוד ובנוסף, התחייב האב לשאת במחצית מהוצאות חינוכו ורפואתו של הילד (שם, בסעיף 6(ד)).

2. ביום 7.2.18, כ 17 שנים לאחר מכן וכששה חודשים טרם ימלאו לילד 18 שנים וייפסק החיוב הפסוק, פנתה התובעת לבית משפט זה בתביעה שכותרתה: "כתב תביעה להגדלת מזונות, לתשלום דמי מדור, ותשלום מחצית מהוצאות החינוך עד גיל 22 וחיוב הנתבע במזונות וטרואקטיביים". כתב התביעה על נספחיו מחזיק לא פחות מ 217 עמודים (1). בכתב התביעה, עתרה האם לחייב את הנתבע כדלהלן: במזונות הילד בסך של 3,500 ₪ לחודש; במדורו ואחזקתו, בגובה 30%; בתשלום מחצית הוצאות חינוך; בתשלום מחצית מהוצאות רפואיות; בתשלום על הנ"ל עד הגיע הילד לגיל 22 שנים וכן להורות על חיובו של האב בכל הסכומים דלעיל ממועד החתימה על הסכם הגירושין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

3. בדיון אשר התקיים בפני ביום 1.5.18 נעשו מאמצים להביא את הצדדים לכדי הסדר נאות ואף נרשמה הצעה מפי לפרוטוקול, והכל בשים לב כי הילד אינו ילד רך בשנים, אם כי נער שבעוד מספר חודשים ימלאו לו 18 שנים. מיד לאחר הכתבת ההצעה, הוספתי: **"... בית המשפט מנהל דיון שלא לפרוטוקול עם הצדדים ומודיע להם כי ככל שלא יודיעו על הסכמה, וברור שזו זכותם, התיק ייקבע לשמיעה ובית המשפט לא יהיה כבול בשום פנים ואופן להצעה שהוצעה ולא ייתן לה כל משקל ולו הקלוש ביותר"** (עמ' 4, ש' 1-3). האב וב"כ הסכימו להצעת בית המשפט ואילו ב"כ האם ביקש שהות להודיע עמדת מרשתו.

ביום 8.5.18 הודיע ב"כ האם כי זו חפצה להמשיך ולברר תביעתה, ובנסיבות אלה נקבעה התובענה לשמיעה.

4. ביום 24.10.18 נשמעו הצדדים ולאחר תום שמיעתם, מצאתי לרשום לפרוטוקול: **"לאחר שבית המשפט שמע את העדים, בית המשפט מציע לתובעת לשקול המשך עמידה על תביעתה"** (עמ' 22, ש' 27). ב"כ התובעת ביקש להמשיך, ולפיכך ניתן צו לסיכומים בכתב. ביום 25.11.18 הוגשו אחרוני הסיכומים ובשלה העת ליתן פסק דין.

ב' – טענות הצדדים:

5. להלן עיקר טענות האם:

א. במעמד אישור ההסכם, האם חשה חמלה ורחמים על האב ולפיכך הסכימה לסכום המזונות "המגוחך" (כך לדבריה).

ב. מספר חודשים לאחר פסק דין, הודיעה האם לאבכי היא פוטרה ממקום עבודתה וביקשה אותו להגדיל את דמי המזונות המשולמים ו: **"הנתבע הגדיל את סכום המזונות ל 1,700 ₪ ללא הסכם כתוב בין הצדדים. בשנת 2012 ולאחר הפצרות רבות מצד התובעת 2 (האם – י" ש') הגדיל הנתבע את סך המזונות לסך של 1,850 ₪ (שוב, ללא הסכם כתוב), וזה הסך אותו שילם עד היום"** (ר' סעיף 21 לכתב התביעה).

ג. בשנת 2008 התקיימה שיחה בין הצדדים ובה הטיחה האם באב כי היא מתקשה לכלכל את הילד מדמי המזונות שמועברים לה. האב הבטיח כי כאשר יגדיל את הכנסותיו, הוא יגדיל את דמי המזונות.

ד. הילד שוהה מירב הזמן בבית האם, והדבר כרוך בהוצאות.

ה. בשלהי שנת 2017 שכרה האם חוקר פרטי אשר חשף בפניה כי הכנסת האב לאותה שנה עמדה על 280,000 ₪, בשנת 2016 עמדה על הכנסה של 100,000 ₪ ובשנת 2015 על הכנסה של 125,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

- 1 ממועד פסק הדין ועד למועד הגשת התביעה חל שינוי נסיבות מהותי. שכרו של האב עלה
2 משמעותית, הילד כמעט ואינו שוהה עם האב ויכולותיה הכלכליות של האם פחתו.
- 3 ז. ככל שלא תימצא עילה להגדלת מזונות, לילד זכות תביעה עצמאית כלפי אביו ויש לפסוק
4 לו אתה סכומים הנתבעים בהתאם.
- 5 ח. עוד ובנוסף, יש לחייב את האב ב-"תשלום חוב עבר", ממועד החתימה על הסכם
6 הגירושין, שכן הנתבע הטעה את התובעת "במשך שנים על גבי שנים" (רי' סעיף 96 לכתב
7 התביעה). התובעת התקשרה בהסכם מתוך טעות ועל כן על בית המשפט "לבטל את
8 הסעיף הנוגע למזונות ולקבוע כי המזונות יעמדו על הסך הנדרש כעת" (רי' סעיף 113
9 לכתב התביעה).
- 10
11 6. להלן עיקר טענות האב:
- 12
13 א. התביעה לא עומדת בהוראות תקנה 258 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד 1984
14 (להלן: התקנות), שכן הגיה על התובעת להפריד תביעותיה להגדלת מזונות, תביעה
15 למזונות עבר בתביעה אחת, ותביעה לביטול הסכם הגירושין, בתביעה אחרת - וזאת לא
16 נעשה.
- 17 ב. התובעת כלל לא פירטה את צרכי הילד.
- 18 ג. ברבות השנים, האב נושא בתשלומים ערפמים שאינם כלולים בהסכם. האב, הקשור מאד
19 לילד, דואג לכל מחסורו, נותן לו דמי כיס, נוהג לאכול עמו במסעדות, קונה לו בגדים ואף
20 קנה לו מחשב נייד חדש. האב אף שילם את מלוא תשלומי בית הספר הפרטי של הילד
21 בסך של 11,000 ₪.
- 22 ד. לנוכח גילו של הילד, האב אינו יכול לחייבו לשהות עמו, אולם לילד מפתח של דירתו של
23 האב והוא נוהג להגיע לדירה, בין לבדו ובין עם חבריו, מתי שהדבר נוח לילד.
- 24 ה. האם מתגוררת מזה כשנתיים בבית אמה (דירה בדמי מפתח) ואין לה כל תשלום בעבור
25 מדור.
- 26 ו. באשר לטענה בדבר שינוי נסיבות - לא מתקיים כל שינוי נסיבות, לא כל שכן מהותי. האם
27 הגדילה את שכרה וזה עומד על כ 12,500 ₪ בערכי נטו ואילו שכרו של האב לשנת 2017
28 יעמוד על כ 236,000 ₪ לפני ניכויים.
- 29 ז. הטענה לתשלום מזונות עבר דינה להידחות על הסף. בין הצדדים שריר וקיים הסכם
30 הגירושין שלא בוטל.
- 31 ח. לטענה בדבר תביעה עצמאית - אין כך הם פני הדברים מה גם שלפי הדין על ההורים
32 לשאת בצרכי הילד בחלקים שווים.
- 33 ט. לנתבע טענות קיזוז בסך של כ 9,000 ₪ בעבור תשלומי מזונות בעודף מעבר להתחייבותו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-02-15323

ג'- דיון:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

7. בטרם אנתח את הראיות אל מול הדין החל, מצאתי לומר כבר עתה בקול ברור וצלול כי תביעה זו טוב היה לה אלמלא הוגשה משהוגשה ולצערי הרב, יש בה ללמד על הקלות הבלתי נסבלת בה נותן לעצמו בעל דין דרור לגרור את יריבו לבית המשפט, לכלות זמן ומשאבים, כאשר סכסוך אמיתי, למעשה, איננו קיים.

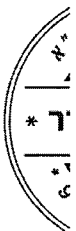
8. כתב התביעה לוקה בליקויים רבים, אשר תיקונם לא נדרש, חרף כי הנתבע טען להם במסגרת כתב הגנתו, ולהלן:

א. ראשון וראשית, בכתב התביעה עתרה התובעת לחייב את הנתבע במזונות הילד בסך של 3,500 ₪ לחודש. דא עקא, חרף הגשת תביעה בהיקף בלתי סביר בעליל של 217 עמודים, לא מצאה לנכון התובעת לפרט מהם צרכיו של הילד כמצוות תקנה 261(ג) לתקנות. הפוך והפוך בכתב התביעה ולא תמצא מדוע יש לחייב את האב בסך של 3,500 ₪ דווקא; ממה מורכב הסכום, כיצד צרכיו של הילד הולמים את החיוב הנתבע או כל התייחסות אחרת שיש בה ולו לרמוז כיצד הגיעה האם לסך הנתבע. מטעם זה בלבד, דין התביעה להימחק.

ב. שנית, התובעת עתרה בגוף התביעה להצהיר על בטלות הסעיף בהסכם הגירושין העוסק במזונות הקטין. כידוע, תביעה לביטול הסכם ותביעה למזונות אין להגיש בכתב אחד ויש להפריד את התביעות בהתאם להוראת סעיף 258 לתקנות. לפיכך, מלוא הטענות והסעדים בדבר ביטול הסכם אינם ראויים לדין בחסות התביעה שהוגשה.

ג. שלישית, התובעת עתרה לחיוב האיש במזונות רטרואקטיביים בהתעלם מפסק הדין אשר עד למועד כתיבת שורות אלה, שריר וקיים הוא. מאחר ופסק הדין קבע חיוב (מעשה בית דין), ומאחר והתובעת חפצה להביא לחיוב הנוגד את פסק הדין (ביטול מעשה בית דין), הרי שהיה עליה לתבוע את ביטול ההסכם במסגרת דיונית נכונה (רי לעיל) וזאת לא נעשה.

ד. רביעית, תביעתה של התובעת לתשלום סך רטרואקטיבי של 3,500 ₪ לחודש – אף אם לא היה בין הצדדים הסכם שקיבל תוקף של פסק דין – לכל היותר יכולה הייתה להיות בגדר תביעה כספית להחזר הוצאות ואין היא תביעה למזונות שמעצם טיבם וטבעם נושאים פני עתיד (רי ע"א 1375/93 אביטבול נ' אביטבול, פ"ד (1) 215 (1996)). לפיכך, התביעה לתשלום זה, בדרך בה הוגשה, לא יכולה לעמוד בין אם לא היה קיים הסכם מזונות ומקוי"ח, כאשר קיים ושריר הסכם מזונות ופסק דין המאשר אותו.

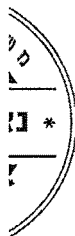

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-02-15323

- ה. חמישית, בשים לב לאמור בס"ק (ד) לעיל, הרי ככל שהתובעת הייתה תובעת את הסעד
 2 כדין, המדובר בתביעה כספית לתשלום סכום קצוב ממועד פסק הדין ועד למועד הגשת
 3 התביעה ומיותר לציין כי לא שולמה אגרה מתאימה בגין זאת, ואף מטעם זה אל לו לבית
 4 המשפט להידרש לסעד.
 5
- ו. שישית, חרף כי בגוף התביעה נטען לקיומה של זכות עצמאית למזונות הילד, בפרק
 6 הסעדים נתבקש בית המשפט: "להגדיל את המזונות עבור הקטין לסך של 3,500 ₪
 7 בחודש..." (ר' סעיף 120(א) לכתב התביעה; הדגשה לא במקור). יוער כי בפרק הסעדים
 8 לא התבקש בית המשפט לפסוק את מזונות הילד, כתביעה עצמאית, לסכום כלשהו (ר'
 9 גם ס"ק א' לעיל).
 10
9. חרף הפשלים שהובאו לעיל, ומאחר והתביעה עוסקת בעניינו של מי שהיה קטין, לא מצאתי
 12 לסלקה מטעמים אלו בלבד, אלא מצאתי לבחון את מזונותיו של הילד - בכפוף להוכחת שינוי
 13 נסיבות מהותי - ממועד הגשת התביעה ואילך. כפי שהובא לעיל, התביעה הוגשה עת מלאו לילד
 14 17 שנים וחצי ולכן אבחן את דמי המזונות להם זכאי הילד עד גיל 18, וכן האם מתקיימים
 15 התנאים לפסיקת מזונותיו מגיל 18 ואילך עד לסיום שירותו בצה"ל.
 16
- ג.1. **הדין החל:**
 17
10. בהתאם לסעיף 13 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט 1959, רשאי בית המשפט לשנות
 20 את אשר נקבע בהסכם, בויתור ובפסק דין, אם ראה לעשות כן על סמך נסיבות שהשתנו לאחר
 21 ההסכם, הוויתור או פסק הדין. מן המפורסמות, כי פסק דין למזונות אינו יוצר מחסום סופי
 22 מפני התדיינות מחדשת, וניתן לחזור ולפנות לבית המשפט בקשר לנושא המזונות, בכפוף
 23 להוכחת התנאי כי חל שינוי מהותי בנסיבות המצדיק את שינוי הקביעה המקורית. את המושג
 24 "שינוי נסיבות" בהקשר זה נהוג לפרש באורח דווקני, שאם לא כן עשוי להיות מופר האיזון
 25 בין המגמה להביא לסופיות הדיון לבין הצורך להתאים את גובה המזונות לצרכי חיים ולמצבי
 26 חיים משתנים בין של הצד הזכאי להם, ובין של הצד החייב בהם.
 27
11. הלכה היא כי שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על ידי הצדדים להתדיינות
 29 הקודמת (ר' ע"א 177/81 גלעדי נ' גלעדי, פ"ד לו(3) 179, 185 (1982)). העיקרון המתיר פנייה
 30 לערכאות בעניין סכום מזונות בעקבות שינוי מהותי בנסיבות, ומקנה לבית המשפט שיקול דעת
 31 האם להיענות לתביעה להגדלת שיעור המזונות, מעוגן בפסיקה רבת שנים של בית המשפט
 32 העליון (ר' ע"א 381/86 אבין נ' אבין (פורסם בנבו, 31.12.1986); ע"א 511/78 דלהרוזה נ'
 33 דלהרוזה, פ"ד לג(1) 449 (1979); ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187 (1982)).
 34
 35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

- 1 העיקרון לפיו פסיקת מזונות אינה כפופה לכללי השתק העילה והפלוגתא, יסודו בשכל הישר
 2 ובניסיון החיים; פשיטא שמצב כלכלי, היסוד לחיוב במזונות, עשוי להשתנות לכאן ולכאן, ויש
 3 מקום אפוא לשקול מתן ביטוי לשינויים בו, מתוך הוגנות כלפי כולי עלמא (ר' בע"מ 3148/07
 4 **פלוני נ' פלוני** (פורסם בנבו, 13.6.2007)).
- 5
- 6 13. שינוי סכום המזונות יכול שיתבקש גם אם סכום המזונות אותו מבוקש לשנות נפסק בפסק דין
 7 המעגן את הסכמת הצדדים. עם זאת, נפסק, כי כאשר נקבע סכום המזונות בהסכם גירושין,
 8 אשר אושר וניתן לו תוקף של פסק דין, על בית המשפט להקפיד **הקפדה יתרה** עם המבקש את
 9 שינוי דמי המזונות, **וליחס ערך מוסף לעובדה שהמדובר הוא בהסכם שנכרת בין הצדדים,**
 10 **אשר במהותו הינו הסכם פשרה** (ר' ע"א 442/83 **קס נ' קס**, פ"ד לח(1) 767 (1984); ע"א
 11 5651/91 **לב-רן נ' לב-רן** (פורסם בנבו, 29.6.93); ע"א 4515/92 **שטיין נ' שטיין**, (פורסם בנבו,
 12 13.6.94)).
- 13
- 14 על האמור לעיל יש להוסיף כי על פי ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** (פורסם
 15 בנבו 19.7.17), חיוב הורים במזונות ילדיהם לא יוטל בהכרח על האב אלא על ההורים יחדיו
 16 בהתחשב עם גילאי הילדים והוראות הדין האישי היהודי, יכולתם הכלכלית של ההורים ואופן
 17 חלוקת האחריות ההורית.
- 18
- 19 14. באשר לתחולה הרטרואקטיבית של ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15, ביחס לפסקי דין חלוטים
 20 שאישרו הסכם גירושין הכולל הסכמות לעניין מזונות, הוצגו בעמ"ש (מרכז) 62263-10-17 **ע.ל.**
 21 **נ' ס.ק.** (פורסם ביום 17.9.19) (להלן: פרשת ע.ל.), שלוש גישות, כדלהלן:
- 22
- 23 א. גישת לפיה יש לשלול תחולה רטרואקטיבית של ההלכה (ר' למשל פסק דינו של חברי כבי
 24 השופט שי בר יוסף בתלה"מ 19775-08-17 **ב.ש. נ' י.ש.** (פורסם בנבו, 2018));
- 25
- 26 ב. גישת הביניים לפיה בחינת השינוי העובדתי תהא במסגרת רחבה יותר תוך הורדת הרף
 27 הראייתי להוכחת השינוי ובהקלה בדרישות באשר למהותו של אותו שינוי נסיבות (ר'
 28 למשל פסק דינה של חברתי כבי השופטת ת' סנונית פורר בתלה"מ 38034-09-17 **פלוני נ'**
 29 **פלונית** (פורסם בנבו, 2018)).
- 30
- 31 ג. גישה הקובעת כי הלכת בע"מ 919/15 מהווה באופן קטגורי ומוחלט שינוי נסיבות מהותי
 32 המצדיק כשלעצמו את בחינת שיעור המזונות מחדש (ר' פסק דינו של חברי, כבי השופט
 33 ע' אליאס בתמ"ש (פ"ת) 4542-03-16 **א. נ' ב.** (פורסם בנבו, 2018)).
- 34
35
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

- 1 בפרשת ע.ל. נעשתה הבחנה בין מזונות שנקבעו בפסק דין לבין מזונות שנקבעו בהסכם בין
2 הצדדים ושניתן להן תוקף של פסק דין (ר' סעיף 25 לפרשת ע.ל. והאזכורים המופיעים שם).
3 לאחר דיון מקיף בנושא נקבע בפרשת ע.ל. כדלהלן: "דרך הביניים אשר ראוי יהיה להלך בה
4 בנסיבות אלו בהן נקבעו המזונות בהסכמה בין הצדדים במסגרתו של הסכם גירושין כולל,
5 היא כי לצורך שינויי המזונות המוסכמים יהא צורך להוכיח ראשית דבר שינוי נסיבות
6 עובדתי, אך ורק אם יוכח שינוי שכזה שומה יהא על בית המשפט להעריך ולשקול את מצב
7 הדברים לאור המצב המשפטי הקיים כיום, היינו לרבות השפעתה של הלכת 919/15 על שיעור
8 המזונות אותו ראוי לקבוע... נוכח השינוי העצום שהביאה בכנפיה הלכת 919/15 יהא ראוי כי
9 בית המשפט יבחן את סוגיית שינוי הנסיבות העובדתי בעין מקילה יותר ופחות קפדנית מזו
10 שנהוג היה עד כה ע"פ פסיקת בתי המשפט" (סעיף 33 לפרשת ע.ל.).
- 11
- 12 בשים לב לאמור לעיל, ואף משום שפסק דינו של בית משפט מחוזי הוא פסק דין מנחה, אני
13 מוצא להצטרף לעמדה שהוצגה בפרשת ע.ל. ולקבוע כי בנסיבות של המקרה שבפניי יש לבחון
14 ראשית את השינוי העובדתי, באופן מקל יחסית על מנת לברר את השינוי הנטען, ואת התנהלות
15 הצדדים וצרכי המשפחה. בהנחה שאכן יוכח שינוי עובדתי מהותי הריני סבור כי על מנת
16 להכריע בעניין יש לפנות לעקרונות שבהלכת בע"מ 919/15 לצורך קביעת התוצאה הסופית.
- 17
- 18 **2.ג. היכולת הכלכלית של ההורים ושינוי נסיבות:**
- 19
- 20 יכולתה הכלכלית של האם - בהתאם לעדות האם, שכרה החודשי עומד על 12,500 ₪ לחודש
21 נטו, כאשר אחת לשנה היא זכאית להבראה בסך של כ-1,300 ₪ (ר' עמ' 3, ש' 4-2 לפרוט'), לפיכך
22 השכר החודשי של האם הוא בסך של 12,600 ₪ נטו. בהתאם להצהרת האם, במועד אישור
23 ההסכם, האם השתכרה בסך חודשי של "9000-8000 ₪" (ר' עמ' 2, ש' 28 לפרוט') כששכרה של
24 האם היה בסכום גבוה יותר משכרו של האב (ר' עמ' 2, ש' 30 לפרוט').
- 25
- 26 יש לזכור כי לאם אין הוצאות בעבור שכירות (ההוצאה של אימה ע"ס 54 ₪ לחודש בלבד - ר'
27 עמ' 8, ש' 22-21 לפרוט'). להזכיר, כי האם מתגוררת בדירת אמה, שהיא דירת מוגנת וכאשר
28 לתובעת אין דירה נוספת והיא מתגוררת עמה למעלה מששה חודשים (מזה כשנתיים ימים), על
29 המשמעות המשפטית שיש לדברים, לאחר אריכות ימיה ושנותיה של אימה.
- 30
- 31 עוד ובנוסף, לאם קיימות זכויות בקרן השתלמות בסך של כ-80,000 ₪ וזאת לאחר שהאם
32 משכה זה מכבר סכום של כ-20,000 ₪ (ר' עמ' 8, ש' 35-31). עניין זה התברר רק במסגרת חקירת
33 האם ולאחר שהאם לא הניחה בפניי את מכלול זכויותיה בנות ערך כלכלי חרף המתחייב על פי
34 הדין בתקנה 261(א) ו-(ב) לתקנות (ר' עמ' 8, ש' 28-27 לחקירת האם).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

1 אשר על כן, ובהתאם לתקנה 264(א) לתקנות מצאתי להעריך את יכולתה הכלכלית החודשית
 2 של האם בהתאם לכושר השתכרותה וחסכוניותה, בסך של 13,000 ₪. בהתאם להצהרות האם
 3 ולאור האמור לעיל ניתן להיווכח בשיפור ביכולותיה הכלכליות של האם ממועד פסק הדין ועד
 4 למועד הגשת התביעה, כך שאין כל הלימה בין טענתה להפחתה ביכולת הכלכלית שלה היכולת
 5 הכלכלית כפי שהוכח או כפי שנטען. לאור האמור, אין בשינוי שחל בהכנסת האם משום שינוי
 6 נסיבות המצדיק היעדרות לתביעה להגדלת דמי המזונות לילד.

7
 8 באשר ליכולתו הכלכלית של האב – במועד אישור ההסכם, כפי הצהרת האם, השתכר האב
 9 בסך של 6000 ₪ ועבד בשחור. אני לא יודעת כמה הרוויח בסה"כ.
 10 את ה 6 אלף אני יודעת... " (ר' עמ' 2, ש' 18-20 לחקירת האם). בחקירתה נשאלה האם על
 11 הסכום המדויק של הכנסותיו החודשיות של האב במועד אישור ההסכם, וכך השיבה:

12
 13 "ש. אז יכול להיות שהיה מרוויח גם יותר 10 אלף, 12 אלף?
 14 ת. נכון. אני מניחה שלא. אבל הרוויח" (עמ' 2, ש' 23-24).

15
 16 מן האמור עולה כי במועד אישור ההסכם הכנסותיו החודשיות של האב היו, לכאורה, בסך של
 17 6,000 ₪ ובתוספת של הכנסה מעבודתו בסכום שלא יעלה על 12,000 ₪.

18
 19 בהתאם לעדות האב, כיום האב מובטל (ר' עמ' 14 ש' 33-34; עמ' 15 ש' 14-15 לפרוט'). האב
 20 טען כי עובר לפיטוריו הוא השתכר מעבודתו בחברת [REDACTED] בסך חודשי של 8,450 ₪ נטו (ר' עמ'
 21 16, ש' 5 לחקירת האב). בנוסף למשכורתו, האב היה זכאי להכנסות בגין עמלות עבור עסקאות
 22 שביצע [REDACTED] שבה עבד, בסך כולל של כ-236,105 ₪ בשנת 2017, לפני ניכויים (ר' עמ'
 23 16, ש' 9-17) ובסך של 19,808 ₪ בשנת 2016 לפני ניכויים. לפיכך וכפי טענת האב, משכורתו
 24 החודשית הממוצעת בשנת 2017 עמדה על סך של 17,000 ₪, אשר כללה משכורת חודשית
 25 ותשלום עמלות (ר' עמ' 16, ש' 12-17 לחקירת האב). האם מצידה טענה, כי הכנסתו החודשית
 26 של האב מעבודתו עולה כדי 32,000 ₪ לחודש, ובעניין זה נשאלה בחקירתה וכך השיבה:

27
 28 "ש. לפני שהגשת את התביעה הסתמכת על הנתונים.

29 ת. לא. הסתמכתי על מה שהילד אמר לי שהוא מרוויח 50 אלף ברוטו, כך נמסר לו
 30 מאביו...

31 ש. ועדיין אין לך הוכחות לכושר השתכרותו

32 ת. אני מודה. אין לי דפים... אני גם לא הייתי תובעת אם לא היה מספר לילד כמה הוא
 33 מרוויח" (ר' עמ' 3, ש' 26-34 לפרוט'; הדגשות לא במקור).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

- 1 יוזכר כי הנטל להוכחת שינוי נסיבות מהותי בדבר גובה הכנסותיו החודשיות של האב מונח
2 לפתחה של האם, וחרף זאת לא הוכיחה האם את טענתה בעניין זה, כך כפי העולה מחקירתה
3 וכך גם כעולה מחקירתו של האב ומהצהרותיו שלא נסתרו על ידי האם.
4
- 5 23. כך למשל, האב הצהיר כי קיימים לו חסכוניות בסך כולל של 600,000 ₪ שמתוכם כ-100,000
6 מכספי ירושה, והצהרתו לא נסתרה. באשר להוצאותיו החודשיות של האב, לאב קיימת הוצאה
7 חודשית עבור דמי שכירות בסך של 4,500 ₪ לחודש והצהרת האב בעניין זה לא נסתרה. לאב
8 קיימת הוצאה חודשית בסך של 1,300 ₪ בגין רכישת רכב בסכום כולל של 90,000 ₪ לאחר
9 שסיים עבודתו וביקש לרכוש לעצמו רכב לשימוש האישי. לטענת האב, הרכב והמחשב שניתנו
10 לו בהיותו עובד, נלקחו ממנו וזו הסיבה מדוע רכש רכב ומחשב (ר' בעמ' 15 ש', 1-10 לחקירתו).
11
- 12 24. יוצא, אגב, כי אמנם, יכולות ההשתכרות של ההורים דומות עד לפיטורי האב (לאם כ-13,000
13 ₪ ולאב כ-12,500 ₪), כאשר לאב קיימת כיום הוצאה בעבור מדור הנחסכת מהאם מאז שהאם
14 עברה להתגורר בדירת אמה ובכך נחסך ממנה תשלום מדור חודשי. עוד לעניין המדור אוסיף כי
15 בעוד שסיכוי רב מאוד כי האב יידרש לתשלומי מדור לעתיד לבוא, בנסיבות שתוארו לעיל, אני
16 בספק רב מאד באם התובעת תידרש להוצאות אלה, ולמצער, בשנים הקרובות עד מלאת לילד
17 21 שנים.
18
- 19 25. בנסיבות מיוחדות אלה, אני מעריך את יכולתו הכלכלית של האב בגובה של 12,500 ₪ לחודש.
20 כאשר אני נותן משקל גם לחסכוניות, ובשים לב לגדר המחלוקת ולתקופת החיוב המצומצמת
21 מאד, מצאתי לקבוע כי יכולותיהם הכלכליות של ההורים שוות. בשים לב כי במועד אישור
22 ההסכם יכולתו הכלכלית של האב הייתה בסך ה**גבוה** מ-6,000 ₪ אולם נמוך מ-12,000 ₪
23 לחודש (ר' לעיל), בעוד שכעת השתכרותו בפועל היא אפס, בעוד שטרם פיטוריו השתכר 12,500
24 ₪ לחודש – ובשים לב למדד משנת 2001 עד למועד הגשת התביעה (כ-30%) – הרי שלא הוכח
25 כי האב הגדיל את הכנסותיו החודשיות מעבודתו, לא כל שכן לאחר פיטוריו. לפיכך, גם בעניין
26 השתכרותו של האב לא חל שינוי נסיבות מהותי, המצדיק שינוי דמי המזונות.
27
- 28 3.ג. זמני שהות של ההורים עם הילד:
29
- 30 26. כאשר הילד היה רך בשנים הוא שהה עם אביו ולן אצלו פעם אחת באמצע השבוע ובכל סוף
31 שבוע שני (ר' עמ' 14, ש' 17-18 לפרוט'). כיום וכעולה מחקירת האב, הילד לא לן אצל אביו אלא
32 אם האב שוהה בחו"ל, שכן לילד מפתח לדירת אביו, וזאת לכל הפחות בשנתיים האחרונות (ר'
33 עמ' 13, ש' 9-10, ש' 31-34 לחקירת האב וס' 27 לסיכומי האב).
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18 מ [REDACTED]

28. עוד עלה במסגרת ההליך כי הקשר בין האב לבין הילד מתאפיין באי סדירות וקביעות בעיקר בשל רצונו של הילד ועיסוקיו השונים לעת בגרותו, כאשר לטענת האב הוא נפגש עם הילד "אחת לשבוע הן לבילוי משותף והן לארוחה משותפת במסעדה..." (ר' עמ' 3, ש' 15-17 לפרוטי הדיון מיום 1.5.18; ר' גם סי' 26 לסיכומי האב). אשר על כן סבורני כי האם הוכיחה את שינוי הנסיבות בדבר זמני השהות של ההורים עם הילד, כך שנכון להיום ניתן להעריך כי הילד שוהה 90% אצל האם ו-10% אצל האב.

ג.4. היקף צורכי הילד:

29. כאמור לעיל, בכתב התביעה לא פורטו צורכי הילד מלבד האמירה הסתמית כי מבוקש לחייב את אביו בסך של 3,500 ₪ לחודש. בתצהיר עדותה הראשית של האם, המחזיק 21 עמודי מלל וכן 1810 עמודי נספח, לא נרשמו הוצאות הילד הנטענות, ואולם כן מצאנו ציטוטי פסיקה מארץ ואזכורי פסיקה וזיהויה ואולם את לב העניין, שלשמו הוגשה התביעה, לא מצאנו.

30. במסגרת מאות הנספחים שצורפו לתצהיר האם, בעמ' 112 לקובץ (בהתאם לסרוק לנט) אנו מוצאים טבלה בדבר אותן הוצאות נטענות ["הוצאות (ממוצע חודשי)"], אשר מפאת חשיבותה, תובא להלן:

סוג ההוצאה	הסכום
חשבונות הבית (30%)	[REDACTED]
מזון, מכולת וחומרי ניקוי (30%)	[REDACTED]
שכר לימוד תיכון תלמה ילין	[REDACTED]
ציוד לבית הספר....	[REDACTED]
ביגוד והנעלה	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]
הוצאות רפואיות	[REDACTED]
נסיעות	[REDACTED]
טלפון נייד	[REDACTED]
בילוי ופנאי	[REDACTED]
=====	
סה"כ ממוצע חודשי:	6,000 ₪ לחודש

31. בעמוד נספח לאחר מכן, נרשמו הוצאות אחזקת הדירה בה מתגוררים הילד, אמו וסבתו (אימה של האם), כאשר נטען כי סך כל הוצאות אחזקת הבית 1,717 ₪ לחודש. אצא מנקודת הנחה כי אלו הן אכן הוצאות אחזקת הדירה, אולם אל לשכוח כי באותה דירה מתגוררת גם הסבתא, ולכן אינני מקבל כי חלקו של הילד בהוצאות עומד על כ 30%.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

- 1 32. כידוע ובהתאם לפסיקה, חלקו של ילד אחד במדור ובהוצאות המדור כאשר הוא גר עם אמו,
 2 עומד על שליש וכאשר מדובר בשני ילדים, חלקם עומד על כ 40% מההוצאה. במקרה דנן, כאשר
 3 מתגוררים שלוש נפשות (אמא ועוד שניים נוספים), מצאתי כי חלקו של הילד יעמוד על כ 20%
 4 מההוצאה. יוצא, איפוא, כי חלקו של הילד במדור ובהוצאות המדור יעמוד על כ 350 ₪ לחודש.
 5
- 6 33. באשר להוצאות הכלכלה של הילד; האם צירפה חשבונות לרוב וטענה כי חלקו של הילד בסל
 7 המזון עומד על 30% מההוצאה של השלושה. האם סיכמה את הוצאותיה הנטענות לחודש מאי
 8 2017 וכיוונה להוצאות כלכלה של שלוש נפשות בסך של 5,333 ₪ לחודש. בכל הכבוד, מדובר
 9 בהוצאה על הצד הגבוה, מה גם שלפי הנטען במהלך 10 ימים בלבד (מיום 1.5.17 עד 10.5.17)
 10 בוצעו קניות של ירקות ופירות בסך העולה על 600 ₪, וזוהי בכל הכבוד, הוצאה חריגה ביותר,
 11 שאני בספק רב אם הולמת את צרכי הילד. בנסיבות אלה, אני מעריך את הוצאות הכלכלה של
 12 הילד (מזון בלבד) על הצד הגבוה בסך של 1,400 ₪ לחודש.
 13
- 14 34. מלבד זאת, נטען להוצאות שלהלן:
 15
- 16 א. הוצאות ביגוד והנעלה של 500 ₪ לחודש; בעניין זה לא הובאו ראיות לסתור, אולם אף
 17 האב טען כי הוא רוכש עבור הילד פריטים כאלה ואחרים. בנסיבות אלה, מצאתי לאשר
 18 הוצאה זו בסך של 350 ₪ לחודש.
- 19 ב. מאמן כושר 800 ₪ לחודש; לטענת האם, הילד זקוק למאמן כושר לנוכח מצבו
 20 הבריאותי. יחד עם זאת, האם אישרה בחקירתה כי הילד זקוק לפיזיותרפיה הניתנת על
 21 ידי קופת החולים וחרף זאת, היא בחרה להביא לו מאמן כושר (ר' עמ' 8, ש' 10-1). כאשר
 22 האב נשאל האם יש צורך במאמן כושר פרטי עבור הילד הוא השיב: **"ממש לא. טענתי**
 23 **לפניה שבגיל כ"כ גדול הוא יכול ללכת למכון כושר ולשלם סכום סביר ולא לשלם 800**
 24 **₪ בחודש. זה הזוי. אני מתאמן וביטלתי את האימונים שלי שעלו 400 ₪ לחודש כי זה**
 25 **היה יותר מידי בשבילי ופתאום יש מאמן כושר אישי שמאמן אותה, את אמא שלה ואת**
 26 **מכניסים לאבא ש [REDACTED] את כל התשלומים" (עמ' 20, ש' 19-25). בנסיבות**
 27 **אלה, ומאחר ונתתי בעדותו של האב אמון, הריני לקבוע כי האם לא הוכיחה שניים:**
 28 **האחד - את נחיצות מאמן הכושר (שאו אז היה מדובר בהוצאה הפואית שבהתאם**
 29 **להסכם הגירושין, הייתה חלה על הצדדים בחלקים שווים). השני - מהו חלקו של הילד**
 30 **בהוצאה, בשים לב לעדותו של האב. אשר על כן, לא אראה בהוצאה זו החלק מהוצאותיו**
 31 **המוכחות של הילד.**
- 32 ג. נסיעות 200 ₪ לחודש; נטען כי הוצאות אלו מגיעות לכדי 200 ₪ לחודש. מדובר בהוצאה
 33 סבירה, ואני מאשרה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18

- 1 ד. טלפון נייד נטען להוצאה בסך של 180 ₪ לחודש. ההוצאה לא הוכחה, מה גם שניסיון
2 החיים מלמד כי די בהוצאה של 100 ₪ לחודש שתכלול תשלום חודשי וחיסכון
3 לשדרוג/החלפת טלפון נייד.
- 4 ה. בילוי ופנאי 300 ₪ לחודש - מדובר בהוצאה סבירה, ואני מאשרת.
5
- 6 35. בנוסף, פירטה האם באותה טבלה הוצאות חינוך ובריאות של הילד, שכך או כך, הצדדים
7 נושאים בהן בחלקים שווים.
8
- 9 36. מכל המקובץ עולה כי הוצאותיו הסבירות של הילד עומדות על כ-2,700 ₪ לחודש. בשלב זה,
10 אתעלם מדמי הכיס שנותן האב לילד בסך של כ-300 ₪ לחודש, ואגיע לסל מזונות מכובד בסך
11 כולל של כ-2,700 ₪ לחודש, לא כולל הוצאות חינוך ורפואה.
12
- 13 37. כאמור לעיל, ועל פי ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 בפסיקת מזונות לילדים מעל גיל 6 יש
14 להביא בחשבון את הקריטריונים שלהלן. זמני השהות של הילד עם ההורים; צרכי הילד;
15 היכולת הכלכלית של ההורים ויחס ההכנסות; טובת הילד.
16
- 17 38. מאחר וקבעתי כי התפלגות יכולות ההורים על 1/2 לאב ו-1/2 לאם, הרי שעל האב לשאת
18 במחצית ההוצאה בהפחתת הסכום אותו הוא נושא באופן ישיר בשים לב לחלק בו שוהה עמו
19 הילד (כ-10% מהזמן). יוצא, אפוא, כי על האב להעביר לידי האם סך השווה למחצית מתוך
20 2,700 ₪, כלומר 1,350 ₪. מאחר והאב נושא בכ-270 ₪ מסכום זה באופן ישיר (10% מתוך
21 2,700 ₪), הרי שנותר לו להעביר לידי האם סך של 1,080 ₪.
22
- 23 לאימות התחשיב, נביט על האם. האם אמורה לשלם מחצית מתוך 2,700 ₪, כלומר 1,350 ₪.
24 האם נושאת באופן ישיר בסך של 2,430 ₪ (90% מתוך 2,700 ₪), ולכן על האב לשפות אותה
25 בסך של 1,080 ₪.
26
- 27 כל זאת, מבלי שלקחתי בחשבון את דמי הכיס שנותן האב בידי הילד בסך של כ-300 ₪ לחודש.
28
- 29 39. בשים לב כי האב העביר לאם למזונות הילד סך של 1,850 ₪ לחודש, הרי שאף אם תביעה זו
30 הייתה תביעה עצמאית של הילד למזונותיו, היה מקבל הילד מאת אביו סך של 1,080 ₪ לחודש,
31 סכום הנמוך משמעותית מהסכום המשולם כיום. מסקנה זו מוכיחה כי לתביעה שהוגשה, בכל
32 הכבוד, לא היה כל תוחלת אמיתית.
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-02-5323

1 באשר לעתירת האם להורות על חיובו של האב במזונות הילד לאחר גיל 18, בשים לב לאמור
 2 לעיל ומאחר וליד קיימים צרכים אשר על ההורים לשאת בהם מדין צדקה וכפי יכולותיהם,
 3 לטובתו של הילד ולהבטחת מחסורו בעת שהותו עם אמו, מצאתי לקבוע כי הסכום דלעיל
 4 המשקף את חלקו הנכון של האב במזונות הילד (1,080 ₪) ישולם לידי האם מהגיע הילד לגיל
 5 18 ועד סיום לימודי התיכון או עד לגיוסו לצה"ל (לפי המאוחר), כאשר ממועד זה ועד סיום
 6 שירותו הצבאי או עד הגיעו לגיל 21 (לפי המאוחר), ישלם האב לידי האם, כהשתתפות
 7 בהוצאותיו – ובכפוף כי הילד יהיה סמוך לשולחנה – 400 ₪ לחודש.

8
 9 בטרם נעילה אני רואה חובה לציין כי כל הניסיונות להביא את הצדדים להסדרים שימנעו את
 10 בירור התביעה לא עלו יפה. האב הציע הצעות בקשר לרווחתו העתידית של הילד, אולם הצעות
 11 אלה לא השתכללו לכדי הסכם. לאחר שנחשפתי לצדדים באופן בלתי אמצעי, הריני לומר כי
 12 לחלוטין לא התרשמתי כי האב יזניח את בנו, כי לא ידאג לו עם בגרותו או כי יפנה לו עורף.
 13 התרשמתי הברורה והבלתי אמצעית מהאב, מובילה אותי למסקנה כי האב ימשיך לעשות
 14 למען בנו-יחידו, אף ללא צווים שיפוטיים המופנים אליו ואף מעבר לאמור בפסק דין זה.

ד'- סיכומם של דברים:

15
 16
 17
 18 42. אשר על כן הריני לקבוע כדלהלן:

19
 20 א. התביעה מתקבלת באופן חלקי ביותר, כך שהאב ישתתף במזונות הילד כאמור בסעיף 40
 21 לפסק הדין.

22 ב. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי, להיקפם החרגני של כתבי בית הדין, לסעדים שתבעה אל
 23 מול אלו שניתנו בסופו של יום, תישא האם בשכ"ט ב"כ האב בסך של 15,000 ₪, אשר
 24 ישולם לאב בתוך 30 ימים אחרת יישא ריבית והצמדה כדין מהיום ועד לפירעון התשלום
 25 בפועל.

26 ג. פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

27 ד. התיק ייסגר.

28
 29 ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ט, 27 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט

30
 31
 32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15323-02-18 מ [REDACTED]

1

הלחיים סגורות

